

Pojď dál!

Hana Hegerová

Vůz nech tady stát
a v zámku nech i klíč,
teď může se Ti zdát,
že je západ slunce kýč.
Dál pojď se mnou stezkou,
kde auta nehlučí,
znám louku hezkou,
kde jen pár včel zabzučí.

Pojď dál, ať slyšíš trávu růst,
tam láska najdem skrýš,
má ústa měla dlouho půst,
líp než já to víš,
líp než já to víš.

Víš, co je to pýr
a víš, jak voní sléz.
Znáš vůbec klid a mír,
ne, Ty znáš jen smog a stres.
Víš, jak chutná sladká,
jen krátká siesta,
lávka je vratká,
Tvůj výsměch Tě vytrestá.

Pojď dál a nech se chvíli vést,
moc kouříš, málo spíš,
jen málokdo to může snést,
líp, než já to víš,
líp, než já to víš.

Fůry starostí,
co máš hod' do kopřiv,
to léta se Ti mstí,
tím, že snášíš míň než dřív.
Vím, že když Ti radím,
tak házím na zeď hrách.
Ale ráda se vsadím,
že máš o své srdce strach.

Pojď dál a nezůstávej stát,
náš cíl je blíž a blíž
Kdo rád má, ten se nesmí vzdát,
líp než já to víš,
Kdo rád má, ten se nesmí vzdát,
líp než já to víš.